

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพา*

Factors Affecting Chinese Students' Achievement

In The Burapha University

FANG MEI QIN**

ภารดี อนันต์นารี***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น ได้แก่ นักศึกษาจีนที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยบูรพาจำนวน 198 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษาจีน ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อนและสังคม มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ .27 ถึง .90 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$) เมื่อจำแนกตามระดับปริญญา นักศึกษาจีนระดับปริญญาตรีโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$) นักศึกษาจีนระดับปริญญาโดยรวมอยู่ระดับดี ($\bar{X} = 3.84$) นักศึกษาระดับปริญญาเอกโดยรวมอยู่ระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.94$).

2. ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อนและสังคม มีตัวแปรทั้งหมด 15 ตัวร่วมกันมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพาได้ร้อยละ 22

3. ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพา (\hat{Y}) มี 3 ตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_5) การทำงานระหว่างเรียน (X_7) แรงจูงใจและแรงกดดันทางสังคม (X_{22}) โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 16.20 มีสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบดังนี้ $= 2.867 + .397 (X_5) + .208(X_7) - .402(X_{22})$

*วิทยาลัยนพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Abstract

The purposes of this study were to evaluate the factors affecting Chinese students' achievement in the Burapha University. The sample was 198 Chinese students in the Burapha University derived by Stratified Random Sampling. The research instrument used to collect data included the status of Chinese students, personal factors, family factors, university factors, friends and social factors. The discrimination value of the question was between .27 to .90 and the coefficient reliability was at .97. The statistical devices used for the data analysis were Mean, Standard Deviation, Pearson's Product Moment Correlation Coefficient, Enter Multiple Regression Analysis and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The finding of the study were as follows:

1. Chinese students' achievement was rated th the moderate level ($\bar{X} = 2.96$). When it divided to the level of education, undergraduate students' achievement was rated at moderate level ($\bar{X} = 2.84$), master degree students' achievement was rated at the high-level ($\bar{X} = 3.84$), and the doctoral degree students' was rated at the very high-level ($\bar{X} = 3.94$).

2. There were 15 independent variables in the personal factors, family factors, university factors, friends and social factors affected the Chinese students' achievement in Burapha University at 22 percent

3. There were 3 independent variables predicted Chinese students' achievement in Burapha University (\hat{Y}), there were: achievement motivation (X_5), work during study period (X_7), society motivation and pressure (X_{22}) with cooperative prediction at 16.20 percent as show in following prediction raw score equation:

$$\hat{Y} = 2.867 + .397 (X_5) + .208(X_7) - .402(X_{22})$$

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนปฏิบัติการราชการสี่ปี (พ.ศ. 2555 - 2558) ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

มียุทธศาสตร์ที่ว่า การปรับตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก ส่งเสริมการพัฒนาประเทศไทย ให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาการวิจัยและพัฒนา และการฝึกอบรมนานาชาติในภูมิภาคในสาขาที่มีศักยภาพในการแข่งขัน โดยสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาเข้ามา มีบทบาทสำคัญ ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาจัดหลักสูตรนานาชาติ หรือหลักสูตรผสมทบ หลักสูตรร่วมกับสถาบัน ต่างประเทศ เพื่อความเป็นสากลของการศึกษาและ

รองรับตลาดแรงงานนานาชาติ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2554) สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงได้มีโครงการรับอาจารย์และ นักศึกษาจากแต่ละประเทศเข้าร่วมโครงการเป็นประจำ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 เป็นต้นมา ลักษณะกิจกรรม มีทั้งไปทำวิจัยร่วมกันเข้าฟังบรรยายในชั้นเรียน ศึกษา ดูงานสังเกตการจัดการศึกษา เรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อนบ้าน และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเพื่อความร่วมมือกันและสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการกัน (สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์, 2551) จากนโยบายและโครงการดังกล่าว เห็นถึงบทบาทสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาในการจัดการศึกษานานาชาติ ปัจจุบันสถาบัน

อุดมศึกษาไทยจำนวนมากเปิดหลักสูตรนานาชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอนมากกว่า 727 หลักสูตร 588 สาขาวิชา ทั้งในปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรนานาชาติเหล่านี้ได้ดึงดูดให้มีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทย นักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาไทยทั้งในสังกัดและในกำกับของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนในช่วงเวลาตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2552 ถึงเดือนกรกฎาคม 2553 จำนวน 103 แห่ง ทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา มีนักศึกษาต่างชาติจำนวน 20,155 คน มีนักศึกษาจีนมีจำนวน 9,329 คน คิดเป็นร้อยละ 46.29 เป็นอันดับหนึ่งของนักศึกษาต่างชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553) โดยการจัดการศึกษามุ่งเน้นคุณภาพผลสัมฤทธิ์มักจะถูกนำมาเป็นประเด็นในการศึกษาเสมอเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแสดงถึงความสำเร็จของการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ถูกนำไปวัดความสำเร็จด้านการเรียนของผู้เรียน (สุรัตน์ เตรียเจริญ, 2543, หน้า 2) แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2555-2558 มีนโยบายการศึกษาที่จะดำเนินการภายในช่วงระยะ 4 ปีของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ว่า เพิ่มผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาทุกระดับชั้นโดยวัดผลจากการผ่านการทดสอบมาตรฐานในระดับชาติและนานาชาติ (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2554, หน้า 88)

มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นสถาบันอุดมศึกษาประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ การจัดการศึกษามีมาตรฐาน วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยบูรพา คือ สร้างคนคุณภาพ สร้างปัญญาให้แผ่นดินด้วยคุณภาพการศึกษาระดับสากล เพื่อนำพาสังคมสู่สังคมอุดมปัญญาที่เข้มแข็งอย่างยั่งยืน การพัฒนาและการเข้าสู่สากลของมหาวิทยาลัยบูรพามีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ทำให้มหาวิทยาลัยบูรพาได้ดึงดูดนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษามีจำนวนไม่น้อย

อีกทั้ง ยังทำให้มหาวิทยาลัยปรับปรุงด้านการจัดการศึกษาด้านบริการและด้านต่างๆมาตลอด และพัฒนาเพื่อเดินเข้าสู่มหาวิทยาลัยสากล (Wei, 2553, p.2) ในปีการศึกษา 2554 มีนักศึกษาจีนทั้งหมด 421 คน คิดเป็นร้อยละ 59.5 ของนักศึกษาต่างชาติทั้งหมด 710 คน นักศึกษาจีนกระจายศึกษาอยู่ตามคณะต่าง ๆ และสาขาวิชาต่าง ๆ ตั้งแต่ปริญญาตรีจนถึงปริญญาเอก รวมทั้งหลักสูตรนานาชาติและหลักสูตรทั่วไปต่าง ๆ แต่นักศึกษาจีนยังประสบปัญหาในการเรียนหรือในการเรียนและในด้านต่าง ๆ ผลการวิจัยของ เหวย (Wei, 2553, pp. 70-71) ได้สรุปความคิดเห็นของอาจารย์ของมหาวิทยาลัยบูรพา 10 คนที่สอนภาษาไทยให้แก่ นักศึกษาจีนไว้ว่า เมื่อนักศึกษาจีนมาเรียนที่ประเทศไทย ต้องปรับในด้านภูมิอากาศ สังคม การเมือง กฎระเบียบสถานภาพทางเศรษฐกิจ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมไทยและชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยมากยิ่งขึ้น นักศึกษาจีนต้องเรียนรู้ด้วยตัวเองพร้อม ๆ กับการปรับตัวให้สามารถเข้ากับกลุ่มเพื่อนที่เป็นชาวไทย อีกทั้ง นักศึกษาจีนส่วนมากไม่มีความตระหนักในการทำงานเป็นทีม ชอบต่างคนต่างทำ นอกจากนี้ ยังมีนักศึกษาจีนที่ไปทำงานพิเศษเพื่อหาเงินเป็นจำนวนมาก ทำให้นักศึกษาจีนส่วนหนึ่งไม่มีเวลาทำการบ้านและอ่านหนังสือ ไม่สามารถทุ่มเทกับการเรียนได้อย่างเต็มที่ ทำให้เกิดปัญหาตามมาอีกมาก จากสภาพและปัญหาดังกล่าว เนื่องจากว่ายังไม่เคยมีคนทำการศึกษาที่เกี่ยวข้องมาก่อน ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อให้ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลและแนวทางให้นักศึกษาจีนในการพัฒนาปรับปรุงตนเอง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนดียิ่งขึ้น และเป็นข้อมูลแก่ผู้ปกครอง สถาบันและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการจัดการศึกษาและการบริการสำหรับนักศึกษาจีนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษานานาชาติของมหาวิทยาลัยบูรพา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อนและสังคมที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยบูรพา
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยบูรพา จากปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อน และสังคม

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อนและสังคมมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อนและสังคมสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยบูรพา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และใช้เป็นข้อมูลแก่นักศึกษาในพัฒนาการปรับปรุงตนเอง เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดียิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถเป็นข้อมูลแก่ผู้ปกครอง ผู้สอน มหาวิทยาลัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการจัดการศึกษาและการบริหารสำหรับนักศึกษาจีนและนักศึกษาต่างชาติอื่น ๆ เพื่อให้ประสิทธิภาพที่สูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพา ประกอบด้วยปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อนและสังคม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน (GPA) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาจีนทั้งหมด 421 คน ศึกษาอยู่ใน 12 คณะ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2554 มีนักศึกษาระดับปริญญาตรี 314 คน ระดับปริญญาโท 101 คน และระดับปริญญาเอก 6 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพา โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejci&Morgan, 1970, pp.608-610) โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามคณะและระดับปริญญา ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 201 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ได้แก่

3.1.1 ปัจจัยด้านผู้เรียน ประกอบด้วย 1) เพศ 2) เจตคติต่อการเรียน 3) การปรับตัว 4) นิัยการเรีย 5) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน 6) ความถนัดทางภาษาต่างประเทศ 7) การทำงานระหว่างเรียน

3.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย 1) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง 2) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 3) การสนับสนุนจากครอบครัว

3.1.3 ปัจจัยด้านสถานศึกษา ประกอบด้วย 1)คุณภาพการจัดการเรียนการสอน 2)การวัดและประเมินผล 3) การบริการของสถานศึกษา

3.1.4 ปัจจัยด้านเพื่อนและสังคม ประกอบด้วย 1) ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน 2) แรงจูงใจและแรงกดดันทางสังคม

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยบูรพา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม 1 ชุด แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อนและสังคม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ได้ดำเนินการสร้างตามกรอบแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) ทดลองเครื่องมือกับนักศึกษาจีนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ .27 ถึง .90 และค่าความเชื่อมั่น .97

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำ

ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 201 ฉบับ ได้กลับคืน 198 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99 โดยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทุกฉบับมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปดังนี้

1. การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนและข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. การทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีดังนี้

2.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 “ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อน และสังคมมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพา” สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis)

2.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 “ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อน และสังคมสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพา” สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อเลือกสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุดโดยมีข้อตกลงเบื้องต้น ได้แก่ การแจกแจงของตัวแปรต้น และตัวแปรตามเป็นโค้งปกติ ตัวแปรต้นทุกตัว มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปรตาม ตัวแปรต้นทุกตัว จะไม่มีความสัมพันธ์กันเอง เพื่อป้องกันปัญหา multicollinearity โดยพิจารณาจากค่าความคงทนของการยอมรับ (Tolerance) มีค่าไม่น้อยกว่า .20 ค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (VIF) มีค่าน้อยกว่า 10 (กรีซ แรงสูงเนิน, 2555, หน้า 38)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามระดับปริญญา นักศึกษาจีนระดับปริญญาตรี โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง นักศึกษาจีนระดับปริญญา

โดยรวมอยู่ระดับดี นักศึกษาระดับปริญญาเอกโดยรวมอยู่ระดับดีมาก

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพา

2.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อนและสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพา

2.1.1 ปัจจัยด้านผู้เรียน มี 5 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยการเรียน ความถนัดทางภาษาต่างประเทศ การทำงานระหว่างเรียน ส่วนตัวแปรเพศและการปรับตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจและการสนับสนุนจากครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1.3 ปัจจัยด้านสถานศึกษา คุณภาพการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการบริการของสถานศึกษา ทั้ง 3 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1.4 ปัจจัยด้านเพื่อนและสังคม ปัจจัยแรงจูงใจและแรงกดดันทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพา

จากการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่าในปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อนและสังคม มี 15 ตัวแปรด้วยกันมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพา ได้ร้อยละ 22 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประกอบด้วย เพศ เจตคติต่อการเรียน การปรับตัว นิสัยการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความถนัดทางภาษาต่างประเทศ การทำงานระหว่างเรียน รายได้ของครอบครัว ต่อเดือนมากกว่า 75,000 บาท รายได้ของครอบครัวต่อเดือนน้อยกว่า 30,000 บาท การสนับสนุนจากครอบครัว คุณภาพการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การบริการของสถานศึกษา ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน แรงจูงใจและแรงกดดันทางสังคม

3. ผลการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพาจากปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อนและสังคม

ตัวแปรที่ใช้ในการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพาที่ดีที่สุดได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_5) และการทำงานระหว่างเรียน (X_7) แรงจูงใจและแรงกดดันทางสังคม (X_{22}) ทั้ง 3 ตัวแปรสามารถร่วมกันสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (\hat{Y}) ของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพาได้ร้อยละ 16.20 มีสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = 2.867 + .397(X_5) + .208(X_7) - .402(X_{22})$$

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.96$) เมื่อจำแนกตามระดับปริญญา พบว่า นักศึกษาเงินระดับปริญญาตรีโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.84$)

นักศึกษาจีนระดับปริญญาโดยรวมอยู่ระดับดี ($\bar{x} = 3.84$) นักศึกษาระดับปริญญาเอกโดยรวมอยู่ระดับดีมาก ($\bar{x} = 3.94$) ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีตามเกณฑ์การสำเร็จตามหลักสูตรต้องได้ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 2.00 นักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกตามเกณฑ์การสำเร็จตามหลักสูตรต้องได้ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมของรายวิชาไม่ต่ำกว่า 3.00 (สำนักงานสภามหาวิทยาลัยบูรพา, 2552) ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนแต่ละระดับจากการวิจัยครั้งนี้ ถือว่าอยู่ในระดับเหมาะสม

2. ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อนและสังคมที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพา

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อนและสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพา

2.1.1 ปัจจัยด้านผู้เรียน ตัวแปรเจตคติต่อการเรียน นิสัยการเรียน แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความถนัดทางภาษาต่างประเทศ การทำงานระหว่างเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาจีนส่วนใหญ่มีเจตคติต่อการเรียนที่ดี มีความสนใจในสาขาวิชาที่ศึกษาคิดว่าการเรียนที่ดีจะส่งผลให้มีอนาคตที่ดี นักศึกษาจีนส่วนใหญ่มีนิสัยการเรียนที่ดี ส่งงานที่อาจารย์มอบหมายภายในเวลาที่กำหนดทุกครั้ง ก่อนสอบจะเตรียมตัวให้พร้อม มีการศึกษาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่าง ๆ ด้วยตนเอง นักศึกษาจีนส่วนใหญ่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความคาดหวังต่อการเรียนสูง คิดว่าต้องทุ่มเทเวลาให้กับการเรียนจะได้ประสบความสำเร็จในอนาคตที่มุ่งหวัง นักศึกษาจีนส่วนใหญ่มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียน การทำงานที่อาจารย์มอบหมาย และในการสื่อสารกับชาวต่างชาติอย่างดี

นักศึกษาจีนที่มีการทำงานระหว่างเรียนส่วนใหญ่ มีความตั้งใจ ความมุ่งมั่นในการเรียนสูง มีจิตสำนึกในการบริหารเวลาได้ดี พยายามพัฒนาตนเองเพื่ออนาคตที่ดี จึงทำให้ปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน สอดคล้องกับผลการวิจัยของเจิงและคณะ (Zeng et al., 2006) พบว่า เจตคติต่อการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน ปัจจุบัน รัชศญา ธรรมิสกุล (2551, หน้า 99) ได้ทำการศึกษาพบว่า นิสัยในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ภูวดล เปี่ยมจาก (2550, หน้า 59) ได้ทำการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม วนิดา ดีแป้น (2553, หน้า 160-163) ได้ทำการศึกษา พบว่า ความถนัดทางภาษาเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์นักศึกษาจีนโจว (Zhou, สัมภาษณ์, 18 มิถุนายน 2555) กล่าวว่า การทำงานระหว่างเรียน อาจมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ถ้าหากว่าบริหารเวลาได้ดีและอาจได้ประสบการณ์และความรู้ที่มีประโยชน์ต่อการเรียน อีกทั้งการทำงานระหว่างเรียนเป็นเรื่องที่ยากลำบาก เป็นการกระตุ้นให้ตนเองขยันมากขึ้น และมีผลการเรียนที่ดี ตัวแปรเพศและการปรับตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาจีนทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความตั้งใจเพื่อที่จะเรียนให้สำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายให้ได้ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก จึงทำให้นักศึกษาจีนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง เพื่อบรรลุเป้าหมาย จึงทำให้เพศมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินักศึกษาจีนส่วนใหญ่สามารถปรับตัวได้ดี ไม่ว่าจะเป็นด้านอาหารการกิน สภาพอากาศ สิ่งแวดล้อมหรือ มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างปกติสุข จึงทำให้การปรับตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรจันทร์ โพรินาค (2554, หน้า 96-98) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การปรับตัวไม่ได้ส่งผลให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ตัวแปรระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและการสนับสนุนจากครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจันมหาวิทยาลัยบูรพาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากนักศึกษาจันมาเรียนที่ต่างประเทศ ห่างไกลจากครอบครัว มีความพึ่งพาตนเองค่อนข้างสูง และชอบความอิสระ จึงทำให้ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจันมหาวิทยาลัยบูรพาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประเสริฐ เตชะนาราเกียรติ (2554) พบว่า การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1.3 ปัจจัยด้านสถานศึกษา ตัวแปรคุณภาพการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การบริการของสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจันมหาวิทยาลัยบูรพาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากนักศึกษาจันขาดการประสานกับอาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษา ก็ไม่สามารถใช้ทรัพยากรด้านนี้ให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร อาจารย์ได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาสอบถามนอกชั้นเรียน อาจารย์ตรวจการบ้านแล้วให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษาอย่างไม่เพียงพอ นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าผลการวัดและประเมินผลมีความตรงกับความรู้ความสามารถของตนเอง นักศึกษาจันส่วนใหญ่พักอยู่ที่หอพักนอกสถาบัน อาจทำให้การบริการบางด้านไม่ได้เข้าถึงและทั่วถึง อีกทั้ง นักศึกษาอาจไม่ได้ให้ความสนใจและไม่ได้ใช้ด้านบริการต่างๆให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร จึงทำให้ตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนของนักศึกษาจันมหาวิทยาลัยบูรพาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของจรรยา คำสะอาด (2550, หน้า 74) พบว่า ปัจจัยการบริการของสถานศึกษาไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.1.4 ปัจจัยด้านเพื่อนและสังคม ตัวแปรแรงจูงใจและแรงกดดันทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจันมหาวิทยาลัยบูรพาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องจากนักศึกษาจันคิดว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีไม่ใช่เงื่อนไขอย่างเดียวที่สามารถทำให้หางานที่ดีได้ อีกทั้งยังมีแรงกดดันจากสังคม นักศึกษาจันอาจมีความเป็นตัวเอียงสูง ชอบความอิสระ ชอบทำอะไรอยากทำ ไม่ชอบแรงผลักดันจากภายนอก จึงทำให้ตัวแปรนี้มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจันมหาวิทยาลัยบูรพา สุขุมล หวังวณิชพันธุ์ (2554, หน้า 54) พบว่า แรงผลักดันภายนอกมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจันมหาวิทยาลัยบูรพาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เศรษฐวิชัย วังนันท์ (2553, หน้า 63) พบว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อนไม่ส่งผลให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคนิคการผลิต ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1

2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจันมหาวิทยาลัยบูรพา

ในปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านเพื่อนและสังคม มีทั้งหมด 15 ตัวแปรที่ร่วมกันมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจันมหาวิทยาลัยบูรพา ประกอบด้วย เพศ เจตคติต่อการเรียน การปรับตัว นิสัยการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทางการเรียน ความถนัดทางภาษาต่างประเทศ การทำงานระหว่างเรียน รายได้ของครอบครัวต่อเดือนมากกว่า 75,000 บาท รายได้ของครอบครัวต่อเดือนน้อยกว่า 30,000 บาท การสนับสนุนจากครอบครัว คุณภาพการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การบริการของสถานศึกษา ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน แรงจูงใจและแรงกดดันทางสังคม ทั้งนี้อาจเนื่องจากปัจจัยทั้ง 4 ด้านล้วนมีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ จิตใจ ร่างกาย การเรียนรู้ของนักศึกษาจีน จึงทำให้ร่วมกันมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2549) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมี 4 ประการ ด้านนักเรียน ด้านโรงเรียน ด้านครอบครัวและด้านชุมชน

3. ปัจจัยที่สามารถสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยบูรพา

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยบูรพา ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาจีนส่วนใหญ่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความคาดหวังต่อการเรียนสูง คิดว่าต้องทุ่มเทเวลาให้กับการเรียนจะได้ประสบความสำเร็จในอนาคตที่มุ่งหวัง จึงทำให้ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยบูรพา ดังที่ ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2544, หน้า 254) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการกระตุ้นผู้เรียนให้รู้จักตั้งเป้าหมาย และมีความพยายามหาทางไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้ ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนมักมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เจิง และคณะ (Zeng et al., 2006) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนปัจจุบัน

3.2 แรงจูงใจและแรงกดดันทางสังคมสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยบูรพา ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาคิดว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีไม่ใช่เงื่อนไขอย่างเดียวที่สามารถทำให้หางานที่ดีได้ อีกทั้งยังมีแรงกดดันจากสังคม นักศึกษาจีนอาจมีความเป็นตัวของตัวเองสูง ชอบความอิสระ ชอบทำสิ่งที่อยากทำ ไม่ชอบแรงผลักดันจากภายนอก จึงทำให้แรงจูงใจและแรงกดดันทางสังคมเป็นปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยบูรพา ดังที่ หวัง (Wang, 2555) ได้รายงานว่ามีนักศึกษาเกือบร้อยละ 90 ที่กำลังจะจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยกำลังมีปัญหา ด้านแรงกดดันการจ้างงานทางสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขุมล หวังวิชพันธุ์ (2554, หน้า 54) พบว่า แรงผลักดันภายนอกมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงผลักดันภายนอกมาจากครอบครัวสิ่งแวดล้อมและอิทธิพลทางศิลปวัฒนธรรมทางสังคม

3.3 การทำงานระหว่างเรียน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยบูรพา ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาจีนที่มึการทำงานระหว่างเรียนส่วนใหญ่ มีความตั้งใจ ความมุ่งมั่นในการเรียนสูง มีจิตสำนึกในการเรียน บริหารเวลาได้ดีพยายามพัฒนาตนเองเพื่ออนาคตที่ดี จึงทำให้ปัจจัยการทำงานระหว่างเรียนเป็นปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยบูรพา สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์นักศึกษาจีน โจว (Zhou, สัมภาษณ์, 18 มิถุนายน 2555) กล่าวว่า การทำงานระหว่างเรียน อาจมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ถ้าหากว่าบริหารเวลาได้ดีและอาจได้ประสบการณ์และความรู้ที่มีประโยชน์ต่อการเรียน อีกทั้ง การทำงานระหว่างเรียนเพื่อสร้างโอกาสให้แก่ตนเองเป็นเรื่องที่ยากลำบาก อย่างไรก็ตาม ปัจจัยดังกล่าวเป็นการกระตุ้นให้ตนเองขยันมากขึ้น และมีผลการเรียนที่ดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านผู้เรียน ผู้เรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูง ควรมีการสร้างแรงจูงใจ มีความมุ่งมั่นและมีความมั่นใจ เสมอ ใช้เวลาปรับตัวเข้ากับการศึกษาและการใช้ชีวิตในต่างประเทศให้เร็วขึ้นมีเจตคติต่อการเรียนที่ดี ปรับนิสัยการเรียนให้ดีขึ้น มีการวางแผนในการเรียนหรือกิจกรรมต่าง ๆ อ่านหนังสือเพิ่มพูนความรู้นอกเวลาเรียน พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ เข้ากับเพื่อนต่างชาติและหาโอกาสสื่อสารกับเพื่อนต่างชาติให้มากขึ้น เป็นคนใฝ่เรียนรู้ ช่างคิดช่างถาม มีปัญหาในการเรียนควรปรึกษากับอาจารย์หรือเพื่อนเพื่อทำความเข้าใจให้ดี ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีการทำงานระหว่างเรียน ควรใช้ช่วงเวลาวางศึกษาค้นคว้าความรู้ ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากขึ้น วางแผนและบริหารเวลา เข้ากิจกรรมในมหาวิทยาลัย สร้างโอกาสฝึกงานเพื่อนำความรู้และทักษะที่ได้เรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ อีกทั้งเนื่องจากสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยอยู่ใกล้สถานที่ท่องเที่ยว มีความคึกคัก มีสถานที่บันเทิงค่อนข้างมาก นักศึกษาที่ทำงานใกล้สถานที่เหล่านี้ ควรใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียน หาหน่วยงานทำงานที่เอื้อต่อการเรียนรู้หรืออนาคตตนเอง

2. ด้านครอบครัว ผู้ปกครองไม่ว่ามีระดับการศึกษาสูงหรือต่ำ ควรเอาใจใส่ นักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น ทั้งในการเรียนและการใช้ชีวิตในต่างประเทศ โดยใช้โทรศัพท์ หรืออินเทอร์เน็ต ติดต่อติดตามนักศึกษา ให้กำลังใจแก่นักศึกษา สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเรียนให้นักศึกษา นักศึกษาที่มีการทำงานระหว่างเรียนเพื่อฝึกประสบการณ์ ผู้ปกครองก็สามารถให้คำปรึกษาในเรื่องการทำงานหรือเรื่องการคบค้าสมาคมระหว่างบุคคล เพื่อส่งเสริมนักศึกษาทั้งด้านทรัพยากรและด้านจิตใจ เป็นผู้ที่ให้คำปรึกษาและการพึ่งพาที่ดีของบุตรหลาน

3. ด้านสถานศึกษา มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของการจัดการ

ศึกษานานาชาติ คำนึงถึงความต้องการของนักศึกษาต่างชาติ ในด้านการวัดและประเมินผล ควรมียุทธศาสตร์หลาย เพื่อวัดความรู้ความสามารถของนักศึกษาได้ครบถ้วน จัดกิจกรรมให้กับนักศึกษาต่างชาติให้มากขึ้น ควรช่วยเหลือนักศึกษาจีนปรับตัวต่อแรงจูงใจและแรงกดดันทางสังคมได้ ช่วยนักศึกษาจีนแก้ปัญหาแรงกดดันทางสังคมให้มีประโยชน์ทางบวกสำหรับนักศึกษาจีน เช่นปรับปรุงหลักสูตรให้มีประโยชน์ต่อการทำงานในอนาคตมากยิ่งขึ้น ช่วยประสานงานกับหน่วยงานในสังคม เพื่อให้ให้นักศึกษาจีนได้มีโอกาสที่ตีมากขึ้นในการฝึกปฏิบัติงาน โดยเฉพาะให้การบริการข้อมูลข่าวสารในด้านการจ้างงานสำหรับนักศึกษาที่กำลังจะจบการศึกษา เพิ่มเจ้าหน้าที่หรือนักคิดในการประสานงานเพื่อให้คำปรึกษา อำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาต่างชาติ

4. ด้านเพื่อนและสังคม นักศึกษาจีนมีความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนที่ดี ส่วนใหญ่อาจเป็นการปฏิสัมพันธ์เกี่ยวกับด้านการใช้ชีวิต แต่ด้านการเรียนรู้อาจไม่ได้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร นักศึกษาจีนควรตระหนักถึงความสำคัญในการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเพื่อนกล้าถามเพื่อนที่เรียนได้ดี และให้คำปรึกษากับเพื่อนที่เรียนอ่อน เพราะในสังคมปัจจุบัน ต่างคนต่างอยู่จะไม่สามารถสร้างพลังที่เหนือกว่าได้ นักศึกษาจีนยังควรปรับตัวต่อแรงจูงใจและแรงกดดันเป็นไปในทางบวก ให้ความสำคัญกับการวางแผนพัฒนาตนเองเพื่อเข้าสู่สังคมในอนาคตได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพา
3. ควรศึกษาแนวทางในการปรับตัวต่อแรงจูงใจและแรงกดดันทางสังคมสำหรับนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพา

เอกสารอ้างอิง

- กริช แรงสูงเนิน. (2554). *การวิเคราะห์ปัจจัยด้วย SPSS และ AMOS เพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเกชั่น.
- จรวย คำสะอาด. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอนประสบการณ์อาชีพ ผู้วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง*. ปรียญานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม. (2544). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ชัยศญา ธรรมิสกุล. (2551). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาทางการค้า ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนอรรถวิทย์พัฒนศึกษา*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา การวิจัยการศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรจันทร์ โพธิภาค. (2554). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. ปรียญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประเสริฐ เตชะนาราเกียรติ. (2554). *รายงานการวิจัยการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร*. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย*, 31(1), 98.
- ภูวดล เปี่ยมจาก. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคจุฬารกรณ์ (ลาดขวาง) จังหวัดฉะเชิงเทรา*. ปรียญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- วนิดา ดีแป้น. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลอย*. ปรียญานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏลอย.
- เศรษฐวิษญู วังนันท์. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคนิคการผลิต สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 สำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิศวกรรม อุตสาหกรรม, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). *นักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2553*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *แผนปฏิบัติการประจำปี (พ.ศ.2555-2558) ของสำนักงานปลัด กระทรวงศึกษาธิการ*. วันที่ค้นข้อมูล 2 มิถุนายน 2555, เข้าถึงได้จาก <http://www.moe.go.th/>

- _____. (2549). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. วันที่ค้นข้อมูล 2 มิถุนายน 2555, เข้าถึงได้จาก <http://library.cmu.ac.th/>
- สำนักงานสภามหาวิทยาลัยบูรพา. (2552). *ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพาว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2552*. วันที่ค้นข้อมูล 2 กุมภาพันธ์ 2556, เข้าถึงได้จาก <http://buu.ac.th/>
- _____. (2552). *ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพาว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.2552*. วันที่ค้นข้อมูล 2 กุมภาพันธ์ 2556, เข้าถึงได้จาก <http:// buu.ac.th/>
- สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์. (2551). ความร่วมมือระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง: จากประตูละครสู่ประตูเส้นทางวิชาการ. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 4(1), 8.
- สุรัตน์ เตรียเวเจริญ. (2543). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์*. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (2554). *แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555-2558*. วันที่ค้นข้อมูล 22 เมษายน 2555, เข้าถึงได้จาก <http://www.pps.pf.chula.ac.th/>
- สุชุมาล หวังวิชพันธุ์. (2554). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. รายงานการวิจัยศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- Wang, J. (2012). *แรงกดดันจากการจ้างงานของนักศึกษา*. ข่าวหนังสือพิมพ์ฉบับบ่ายฉีหลู่. วันที่ค้นข้อมูล 30 มิถุนายน 2555, เข้าถึงได้จาก http://www.qlwb.com.cn/ad_top/ad_top.htm
- Wei, X. (2553). *ความคิดเห็นของอาจารย์ นักธุรกิจ และนักศึกษาจีนต่อการเรียนภาษาไทยในมณฑลกว่างซีเพื่อประกอบอาชีพ*. วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์, คณะการจัดการและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Zhou, X. Y. (2555, 18 มิถุนายน). *นักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพา*. สัมภาษณ์.
- Zeng, Z. R. et al. (2006). *การวิเคราะห์และสรุปปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา*. *วารสารการศึกษาและเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ภาคใต้มณฑลกว่างตุง*, 8, 31-34.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. V. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 608-610.